

[Arne Sørensen.]

væsentlige Ulemper for Erhvervsvirksomheder i Lejligheden, eller naar andre særlige Forhold maatte gøre sig gældende, maa man kunne ansøge om Fritagelse for den angivne Fremlejepligt. Endvidere mener vi, at de, der skal fremleje, først maa have Lejlighed til eventuelt at kunne udleje til en Person, de særlig ønsker, frem for en fremmed. Endelig mener vi, at Lejlighedsindehaveren skal have Ret til at kræve Sundhedsattest af den lejlighedssøgende, og Attest for, at den paagældendes Indbo er frit for Væggetøj. Disse Ændringsforslag skulde kunne medføre en rimelig Lettelse i de praktiske Arrangementer for den, der skal fremleje, selv om han altsaa bringes ind under et saadant Tvangsforhold. Endvidere vil vi mene, at det vil være nyttigt, som vi har foreslaaet, at der fremkom Lovhjemmel til særlig Opgørelse over Behovet for Udlejningsværelser.

Den højtærede Indenrigsminister kritiserede Ungdomskommissionen, fordi det Materiale, der var anvendt ved dens Undersøgelser, ikke var tilstrækkeligt, men det kan i Virkeligheden kun fremkomme ved en særlig statistisk Undersøgelse med dette Formaal for Øje. Vort Forslag til Ændring af Lejeloven drejer sig om, at Fremlejensnævnets Vedtagelse ogsaa skal kunne gøres effektiv i Kommuner med under 10 000 Indbyggere, selv om Vedtagelsen ikke er enstemmig. Dette Ændringsforslag er indpasset til en Vedtagelse af Hovedforslaget, men vi vil i øvrigt opretholde dette Ændringsforslag, selv om vort Hovedforslag ikke bliver vedtaget, da vi tror, at et saadant Krav om Enstemmighed under alle Omstændigheder kan være farligt derved, at man saa ikke gaar tilstrækkeligt kraftigt til Værks i Forsøget paa at fremskaffe Værelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale vore ulæste Ændringsforslag.

Aksel Møller: Jeg tror ikke, det vil være rigtigt ved denne Lejlighed at føre en ny Debat af samme Karakter som den, vi havde ved første Behandling, og da Udvalgets ærede Ordfører (Lorentzen) allerede har redegjort for de stillede Ændringsforslag, som har samlet et Flertal, skal jeg for mit Vedkommende blot henvise til dem og anbefale det høje Ting at stemme

for dem. Samtidig er det ganske i Overensstemmelse med de Synspunkter, jeg havde Lejlighed til at gøre gældende, da vi ved første Behandling gennemgik, hvad der allerede laa i den højtærede Ministers Lovforslag, og i det Forarbejde, der er gjort i Huslejeudvalget — der var da rig Lejlighed til at gøre Bemærkninger om Enkeltheder —, at de Ændringsforslag, der er stillet af det socialdemokratiske Mindretal eller af det kommunistiske Mindretal eller af dem begge eller af det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen, kan jeg for mit Vedkommende ikke anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har i Dag indført baade nye Ordsprog og ny Praksis. Hvad den nye Praksis angaar, har det ærede Medlem løftet Sløret over den Formel, hvorunder vi har forhandlet i Huslejeudvalget. Jeg ved ikke, hvornaar det er blevet Skik og Brug, at ærede Medlemmer, efter at en Forhandling er afsluttet, i Anledning af et Tilbud, man har faaet, og som man i 24 Timer har holdt i Haanden og betragtet som et godt Tilbud, kan rette Bebrejdelser mod dem, der har stillet et saadant Forslag for at opnaa Enighed. Enhver, der var Medlem af det paagældende Udvalg, vil nemlig vide, at det var det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, der sagde Nej Tak til Tilbudet. Det forholdt sig ikke paa den Maade, at det var andre, der — hvis jeg maa bruge det Udtryk — sprængte Forhandlingerne. Det var det ærede Medlem, skønt han meget vel vidste, at vi paa afgørende Omraader var gaaet ud over, hvad i alt Fald jeg med mit Syn paa det paagældende Forhold maatte anse for at være rigtigt. Det ærede Medlem fremhævede senere hen over for en relativt tilfældig Paragraf, at for den vilde han stemme, fordi han følte sig forpligtet af den Indrømmelse, han havde faaet, og een Fugl i Haanden var bedre end ti paa Taget. Det ærede Medlem burde over for hele dette Lovgivningsværk have kunnet anlægge det samme besindige Synspunkt og stemt for de Indrømmelser, som paa det givne Tidspunkt var til hans Disposition — saa kunde han have undgaaet at komme til at søbe den Kaal, han har spyttet i. Jeg er ikke saa ængstelig for den Risiko, der ligger i at komme til at spytte i den Kaal, man selv